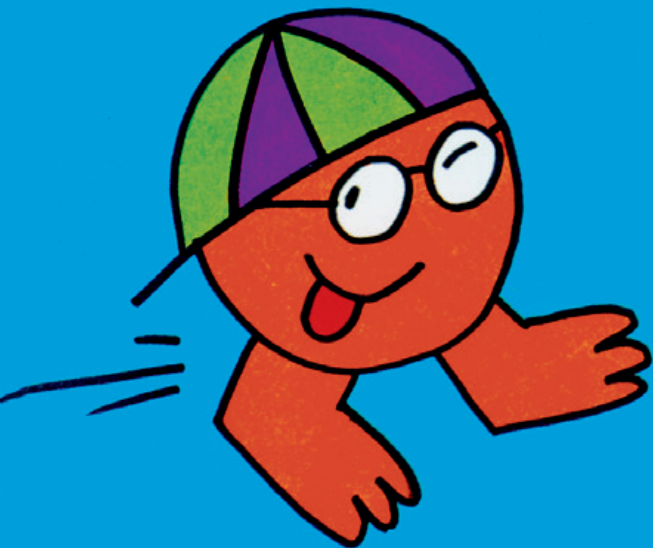

Kemo-manden Kasper

og hans jagt på de sure kræftceller

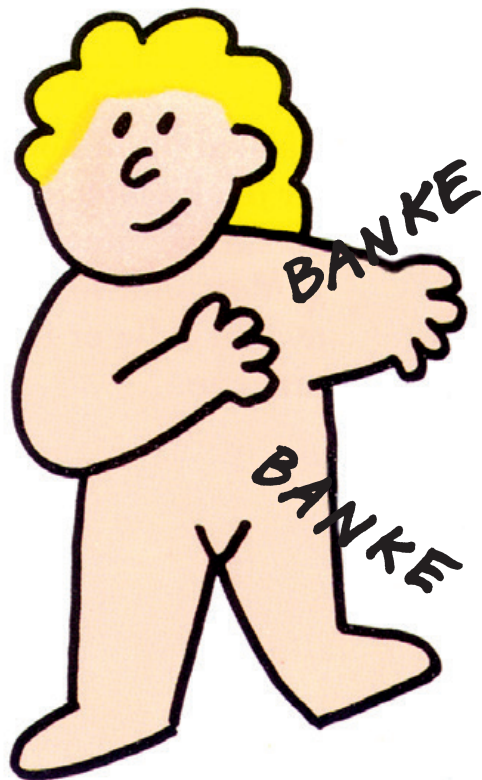
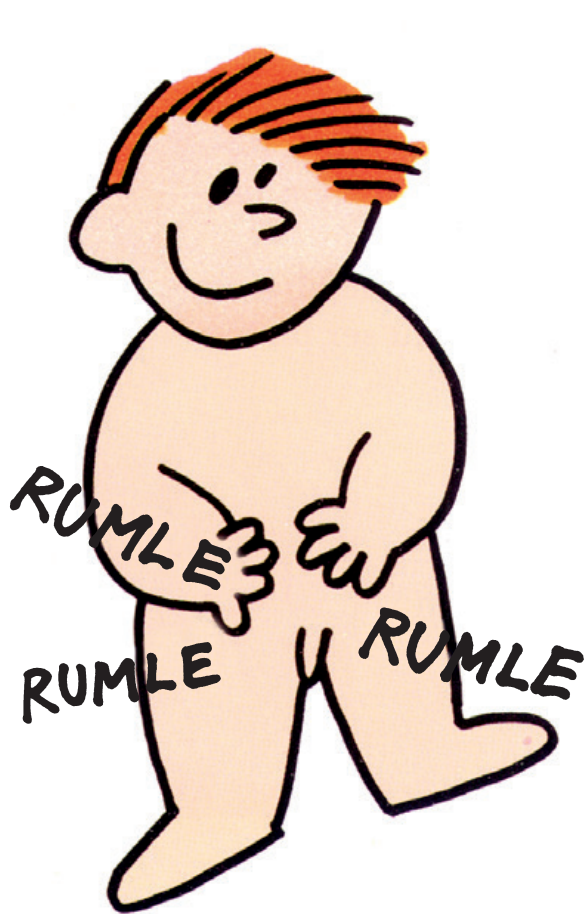

Idé og historie af Helle Motzfeldt

Hej _____

Om lidt skal du høre en historie, der handler om kemo-manden Kasper og hans jagt på de sure kræftceller.

Men allerførst vil jeg fortælle dig lidt om, hvad en celle er for noget, og imens skal du kigge på tegningerne.

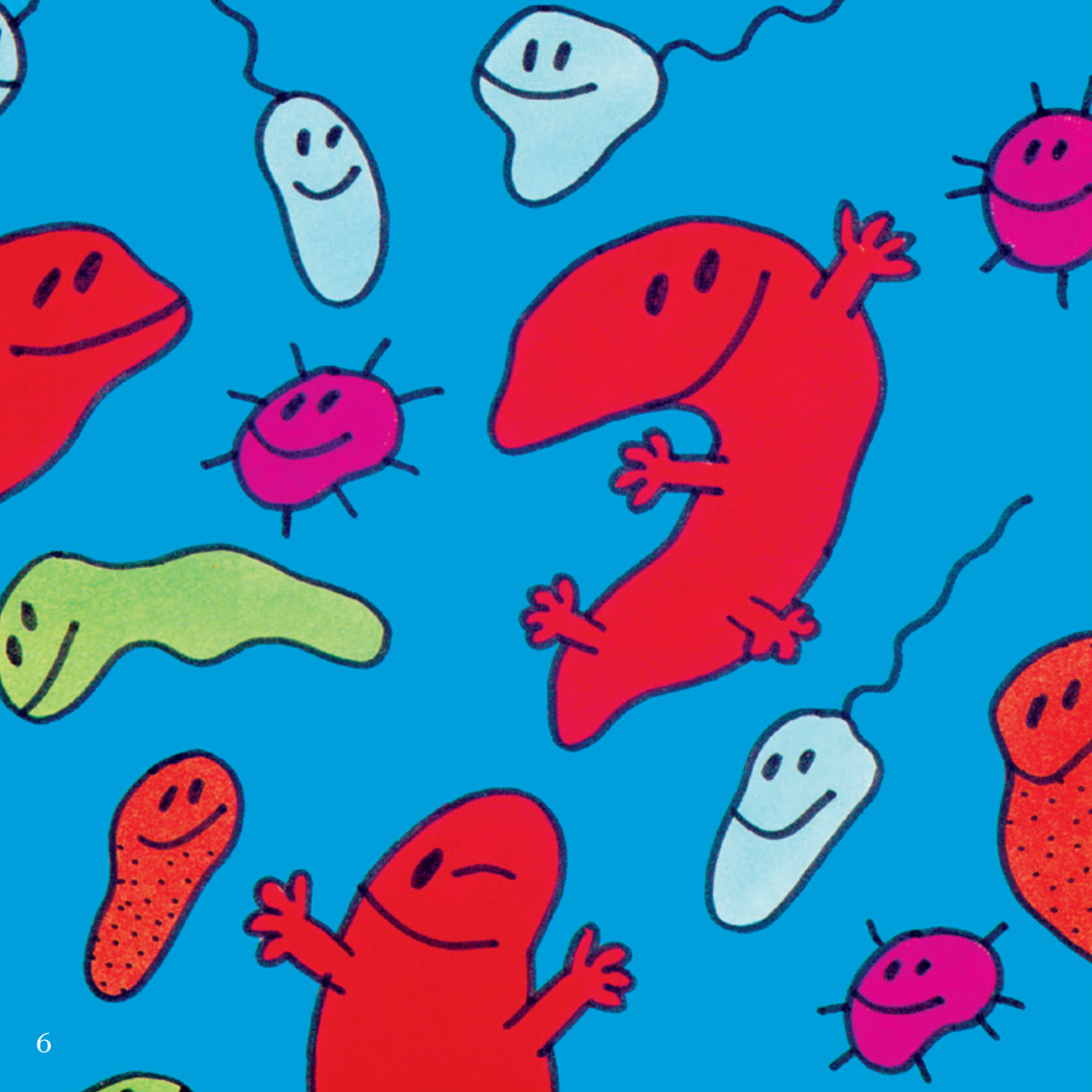
Først har jeg lavet en tegning af dig.

Prøv at tænke dig, at din krop er ligesom et lille hus. Rundt om dig ligger huden, ligesom murene rundt om et hus. Inde bag huden er der små rum og gange – ligesom i et hus.

Der er en lille hule, hvor du putter maden ned, det er din mavesæk. Dit hjerte er også et lille rum, hvor blodet bliver pumpet rundt i din krop.

Blodet flyder i nogle små gange eller rør, som vi kalder for blodårer.

Selvom du ikke kan se alt det, der er inden i dig, har du nok hørt din mave rumle, og måske kan du mærke dit hjerte banke, hvis du lægger hånden over det.

Ligesom husets mure er bygget af mursten, er din hud bygget af små celler.

Alt i din krop er lavet af små celler. I huden hedder de hudceller, men i blodet hedder de blodceller, og i håret hedder de hårceller.

Cellerne er så små, at du slet ikke kan se dem, derfor har jeg tegnet nogle celler til dig, så du kan se, hvordan de ser ud – kan du finde hårcellerne?

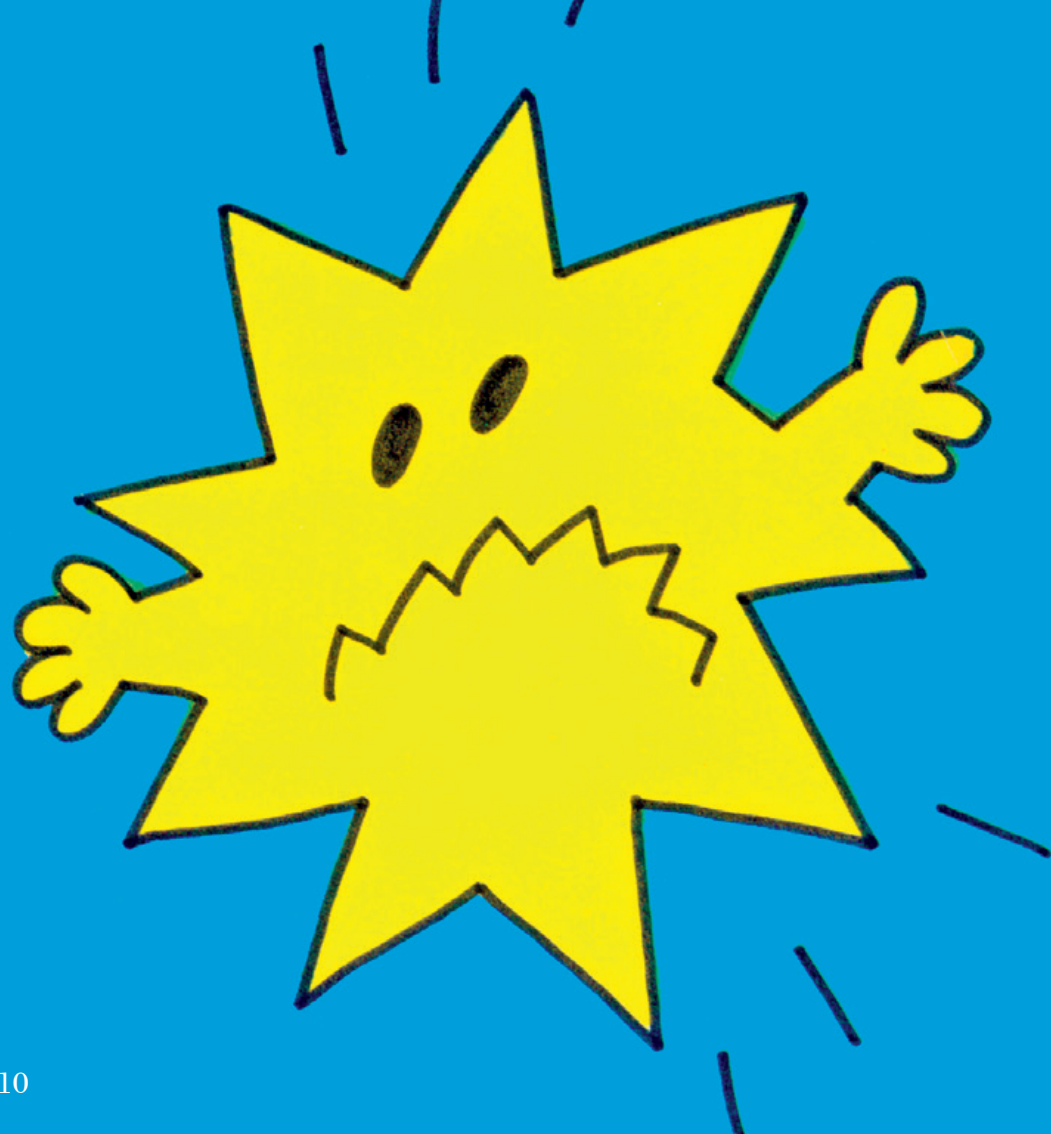
Det er nok lidt svært at forstå, hvad en celle er, når du ikke kan se dem, men prøv at tænke dig, at cellerne ude i din hud ligger tæt ved siden af hinanden, ligesom murstenene i huset.

Inde i blodårerne svømmer blodcellerne rundt imellem hinanden. Har du nogensinde slået dig, så der gik hul på din hud, og nogle af blodcellerne kom ud?

Alle cellerne har det godt, fordi de er glade for hinanden, og fordi der er god plads til dem, dér hvor de er.

På denne tegning kan du se, hvordan cellerne hele tiden føder nye små celler, der vokser og bliver store. Cellerne kommer til at fylde mere og mere, og det er derfor du vokser og bliver større. Du ved, hvordan dit hår kan vokse sig længere og længere. Det er fordi hårcellerne hele tiden føder nye små celler.

Nogle gange sker det, at en af dine celler kommer til at føde en helt forkert celle. Den er så sur, at den ikke gider at være sammen med nogen af de andre celler i kroppen.

Sådan en celle hedder en kræftcelle.
Kan du se, hvor sur den ser ud?

De andre celler er vrede på kræftcellen.
Den skubber nemlig og vil slet ikke lade de
andre være i fred.

Men kræftcellen er ligeglad. Den skynder
sig at føde en masse børn, som er ligeså sure,
og til sidst er de en hel flok.

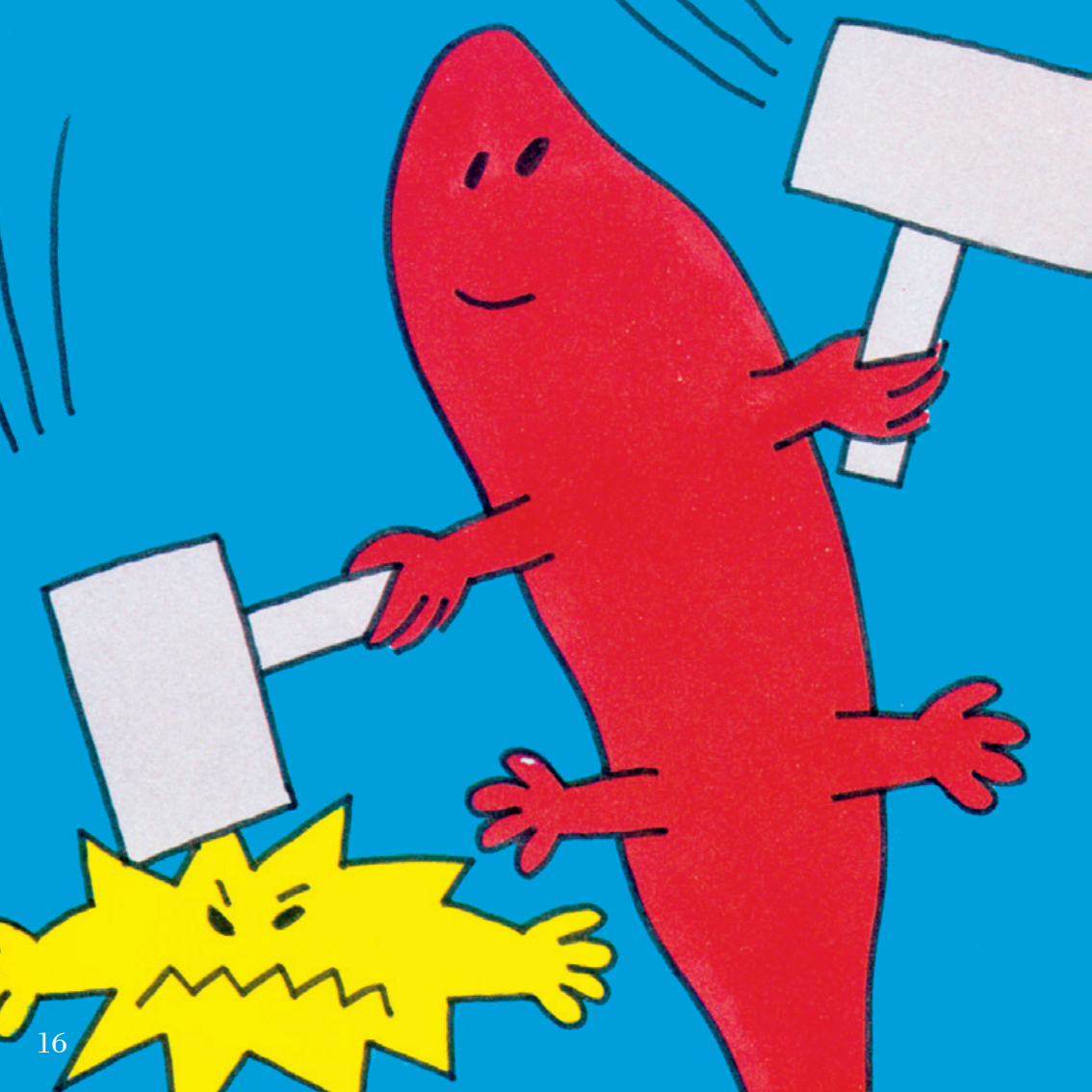

De klumper sig sammen i store dynger og bygger huler, hvor de andre celler ikke må komme ind.

De andre celler er efterhånden ved at være godt gale i hovedet, for hvad skal de stille op med alle de sure kræftceller, der bare vokser og vokser.

Nogle gange kan kræftcellerne nå at bygge sine huler så store, at lægen er nødt til at fjerne dem.

Har du haft sådan en hule, som lægen var nødt til at fjerne?

Nu er dette heldigvis sådan, at nogle af dine egne blodceller har noget værktøj, de kan bruge til at slå kræftcellerne ihjel med.

På tegningen kan du se, hvordan sådan en blodcelle kan bokse kræftcellen oven i hovedet.

Kræftcellen bliver helt mast, men alle dine andre celler, de bliver glade.

Det kan være svært at nå at bokse alle kræftcellerne oven i hovedet, men så kan dine egne celler få hjælp til at fjerne de sure kræftceller.

Hvem der kommer og hjælper, handler historien om kemo-manden Kasper om.

Nu skal du bare høre...

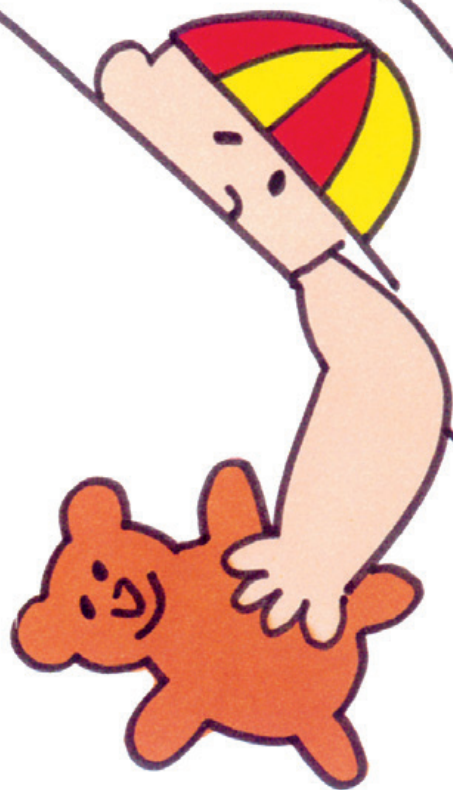
Inde på hospitalet bor kemo-manden Kasper.

Lægen passer på ham i en flaske, hvor han svømmer rundt sammen med alle sine venner, Kemo-Karen, Kemo-Kurt og mange andre.

En dag kommer lægen og siger til Kemo-Kasper: „I dag skal I på arbejde. Jeg har haft besøg af en lille dreng, der har brug for jeres hjælp til at fjerne sure kræftceller, der vil bygge huler i hans krop. Drengens egne celler arbejder hårdt på at fjerne kræftcellerne, men de vil meget gerne have jer til at hjælpe sig“. „Den er fin“, svarer Kemo-Kasper, „vi er parate, lad os bare komme i gang“.

Nu tager lægen en sprøjte, som han suger alle kemo-mændene op i. Der er en masen og en skubben, for alle kemo-mændene har frygtelig travlt med at komme ud for at hjælpe den lille dreng.

Den lille dreng ligger i en seng og venter på lægen.

Drengen hedder Thomas.

Han har trukket dynen helt op over næsen, for han er en lille smule nervøs for, hvad der nu skal ske.

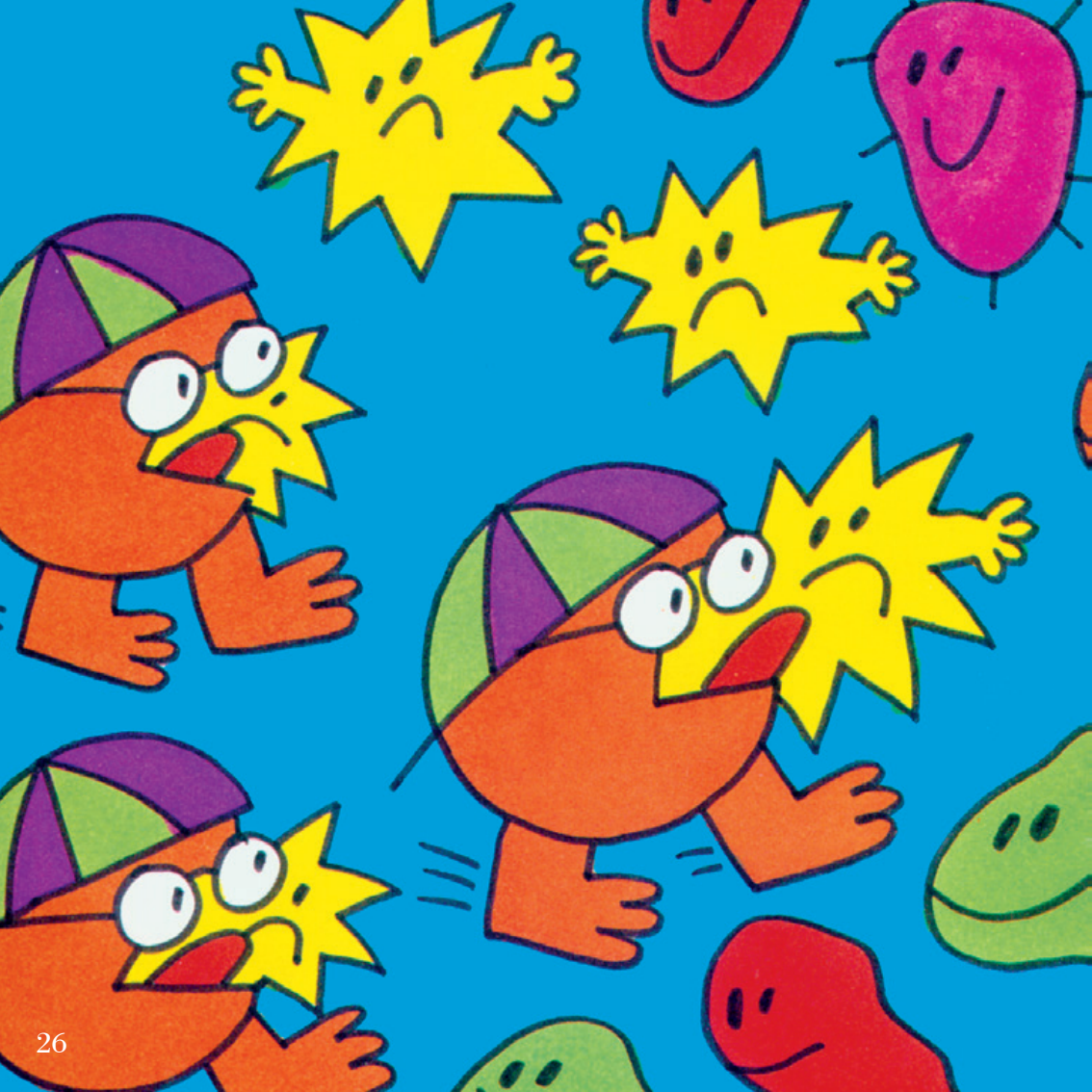
Thomas kan ikke se kemo-mændene inde i lægens sprøjte, for de er bitte, bitte små, ligesom cellerne.

Kemo-Kasper er den første, der når frem, efter at lægen har sprøjtet kemo-mændene ind.

„Efter mig“, råber han til de andre, og så spæner han af sted, så hurtigt hans små ben kan bære ham. På alle sider er der celler, der jubler og råber til kemo-mændene: „Godt, at I kom. Hjælp os med at fange de sure kræftceller“.

Men kræftcellerne jubler ikke. De gemmer sig og prøver at løbe væk fra kemo-mændene.

De andre celler stiller sig i vejen, så kræftcellerne ikke kan slippe væk.

Kemo-Kasper og hans venner hapser den ene sure kræftcelle efter den anden.

Alle de andre celler smiler og jubler, mens kemo-mændene fortsætter deres kamp mod kræftcellerne.

Nu er der det ved kemo-mændene, at de ser meget dårligt. Du har måske lagt mærke til, at de alle sammen har briller på. Det er for at de bedre kan se, hvor kræftcellerne er.

Sommetider har kemo-mændene så travlt, at de snubler over deres egne ben. Så kan det ske, at de taber deres briller, og når det sker, kan kemo-mændene komme til at bide i en af Thomas' egne, rigtige celler.

Prøv at se, hvad der skete, da kemo-mændene kom til at bide i Thomas' hårceller.

På billedet kan du se, hvordan Thomas kan pille det ene hår af efter det andet.

Han ser lidt forbavset ud, men det er nu også noget mærkeligt noget, sådan at tabe alt sit hår.

Heldigvis føder hårcellerne jo mange nye små børn, så håret vil vokse ud igen.

Der kan også ske det, at kemo-mændene kommer til at bide lidt for hårdt i Thomas' mave, eller i de celler, der er inde i maven.

Det er væmmeligt, når kemo-mændene kommer til at bide i mavecellerne, ja det er så væmmeligt, at Thomas nogle gange får kvalme og kaster op.

Når kemo-mændene er blevet trætte og mætte af at spise alle de sure kræftceller, forsvinder de alle ud af Thomas' krop igen. Ingen ved rigtigt, hvor de tager hen. Måske tager de til Kemo-land, hvor de kan lave nye små kemo-mænd til hospitalet.

Det kan godt være, at der er nogle kræftceller, der har gemt sig så godt for kemo-mændene, at de ikke har kunnet få øje på dem.

Kan du finde sådan en på tegningen?

Det er derfor, Thomas er nødt til at tage tilbage til hospitalet, for at få nogle nye kemo-mænd, lige indtil alle kræftcellerne er væk.

Hvis du kunne lide historien om kemo-mændene, så prøv nu at lukke øjnene og forestil dig, hvordan Kemo-Kasper, Kemo-Karen, Kemo-Kurt og alle dine egne blodceller hjælper hinanden med at bekæmpe de sure kræftceller.

Titel:

Kemo-manden Kasper og hans jagt på de sure kræftceller.

Tekst og idé:

Helle Motzfeldt.

Første udgivelse 1991:

Familier med kræftramte børn i samarbejde med Kræftens Bekæmpelse.

Nyt oplag:

2.000 eksemplarer, august 2020. ISBN 978-87-989314-3-0.

Copyright:

Familier med kræftramte børn

Århusvej 51, 8643 Ans By

Tlf.: 8694 6930

E-mail: info@fmkb.dk

Internet: www.fmkb.dk

*Familier med kræftramte børn er en selvstændig,
landsdækkende patientforening, etableret i 1983.*

*Foreningens formål er at yde støtte og hjælp til børn og
unge med kræft og deres familier, så de bliver bedre
rustet til at komme igennem en svær tid.*

ISBN 978-87-989314-3-0

Udgivet af:
Familier med kræftramte børn
Web: fmkb.dk

FAMILIER MED
KRÆFTRAMTE BØRN

